

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 24 (384) • Joi 18 iunie 1970 • 16 pagini — 1 leu

Zilele trecute, presa cotidiană a publicat Chemarea pe care Consiliul Uniunii județene Teleorman a cooperativelor agricole, în numele celor peste 250 000 de țărani cooperatori din județ, a lansat-o către toate cooperativele agricole de producție, către întreaga țărănie, cu privire la intensificarea eforturilor în vederea obținerii unor producții sporite, la livrarea către stat, peste plan, a unor cantități cât mai mari de produse agroalimentare. Relevându-se angajamentele concrete luate de cooperativele agricole, de către toți țărani cooperatori din județ, în cuprinsul chemării sînt scoase în evidență și măsurile luate pe plan local în scopul îndeplinirii acestora. Măsurile respective se referă la o mai bună organizare a muncii, la folosirea rațională a forței de muncă mecanice și manuale, la efectuarea la timp și în condiții optime a tuturor lucrărilor agricole, în rîndul cărora cele de întreținere a culturilor joacă un rol de prim ordin. În fotografie: aspect de la efectuarea celei de a treia prașile mecanice a porumbului la C.A.P. Poroschia, una din cele 160 de unități agricole cooperatiste ale județului Teleorman.

Foto: N. RUSU

Clipele fierbinți ale refacerii

De zile și nopți țara trăiește intens febra reconstrucției. După aprige și repetate confruntări cu forțele Jezlănuite ale naturii, poporul nostru, întreaga suflare românească, de la mic la mare, a prins a-si sufleca mințile, pornind să refacă tot ceea ce puhoaietele, în drumul lor năuc și stihinic au distrus fără milă. Fierbinți, clipele refacerii înseamnă nu numai reconstrucția fabricilor și uzinelor, a locuințelor devastate de ape. Refacere înseamnă și schimbul prelungit ori diminuat transformată în zi obișnuită de lucru de către mulți dintre muncitorii întreprinderilor din întreaga țară, brigăzile de muncă patriotică ale tineretului, angajamentele sporite ale lucrătorilor din toate sectoarele de activitate, înseamnă efortul unanim pe care, la chemarea și sub conducerea partidului, îl facem cu toții spre a depăși momentele grele prin care trecem.

Pentru lucrătorii ogoarelor refacerea implică deopotrivă scoaterea de sub imperiul apelor și revitalizarea fiecărei palme de pămînt, dar și munca fără de istov dusă pentru înmulțirea rodului pe terenurile neafectate de inundații.

Am străbătut zilele trecute o parte din mînoasele cimpuri ale județului Brăila, județ greu lovit și el de calamități.

Deși pe diguri alerta nu încetase încă, deși cu o zi înainte Siretul se revărsase din nou, iar cotele Dunării se mențineau ridicate, atît în Insula Mare a Brăilei — această mină de aur a țării, unde porumbul dă cîte 6 000—7 000 kg de boabe la hectar — cît și pe terasă lucrările agricole se desfășurau cu o intensitate nemaicunoscută în alți ani.

Împreună cu tovarășul Mircea IARCA, inginer șef la Inspectoratul județean I.A.S., facem mai întîi un tur de orizont în zona pustiită de ape. Incinta Brăila-

P. VOICULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

FACTOR ESENȚIAL PENTRU REALIZAREA PROGRAMULUI NAȚIONAL CU PRIVIRE LA DEZVOLTAREA ZOOTEHNIEI

CREȘTEREA EFICIENȚEI ECONOMICE

Ion STANCIU

adjunct al ministrului
agriculturii și silviculturii

Ansamblul măsurilor adoptate în țara noastră pentru dezvoltarea și consolidarea continuă a bazei tehnico-materiale a agriculturii, formarea cadrelor și co-interesarea lor materială, imbinată armonios cu organizarea marilor întreprinderi agricole socialiste, au contribuit în mod firesc la sporirea în ritm rapid a producției vegetale și animale. Creșterea producției globale agricole, mai ales în actualul cincinal, evidențiază superioritatea incontestabilă a agriculturii socialiste, contribuind la integrarea organică a acestei ramuri în ansamblul unitar și armonios al economiei. Industrializarea socialistă, creșterea populației urbane, îmbunătățirea nivelu-

lui de trai al populației și sporirea aportului pe care agricultura trebuie să-l aducă la produsul social, la venitul național și la export, impun ca, în următorii ani, ritmul de dezvoltare a agriculturii să fie intensificat. Această tendință în evoluția agriculturii este concretizată în prevederile proiectului planului cincinal pe perioada 1971—1975 și într-un număr însemnat de programe de dezvoltare a anumitor ramuri și sectoare de activitate din agricultură, unele aprobate de conducerea de partid și de stat, altele în curs de definitivare.

Unul din elementele esențiale ale dezvoltării zootehnicii în viitorul cincinal, îl constituie sporirea cu precădere a efec-

tivelor și producției animale în sectorul socialist, unde există certitudinea obținerii nivelurilor stabilite și preluării la fondul de stat a unor cantități din ce în ce mai mari de carne, lapte, lînă și ouă. În același timp, se are în vedere ca și pentru gospodăriile populației să fie adoptate măsuri stimulatorii pentru valorificarea superioară a bazei lor materiale, a resurselor gospodărești, a tradiției și experienței țărănimii noastre.

Creșterea efectivelor și producției animale în viitorul cincinal — atît pe total, cît și pe sectoare social-economice — poate fi prezentată în mod sintetic în ritmul de sporire a producției globale în această ramură, care este prevăzut la un nivel superior — așa cum reiese și din tabelul alăturat — față de cel din cultura plantelor, îndeosebi în sectorul socialist al agriculturii.

Ritm mediu anual prevăzut pentru perioada 1971—1975

SPECIFICARE	TOTAL	În cultura plantelor	În creșterea animalelor
TOTAL AGRICULTURA	7,0	7,0	7,4
— Întreprinderi agricole de stat	9,5	7,1	13,6
— Cooperative agricole de producție	8,7	7,6	14,0

Prevederea, în perioada de perspectivă, a unor ritmuri de creștere a producției animale — în sectorul socialist de 12—13% — la nivelul celor stabilite pentru industrie, reprezintă o consecință normală a ansamblului de măsuri stabilit de Programul național de dezvoltare a zootehnicii. Construirea în cooperative agricole de complexe de creștere și îngrășare a animalelor de tip industrial, asemănătoare cu cele din întreprinderile agricole de stat, producerea și folosirea nutrețurilor combinate, îmbunătățirea reproducției, asigurarea unor suprafețe minime de lucernă irigată pentru toate complexele de vaci, sînt numai cîteva dintre acțiunile prevăzute pentru perioada ce urmează.

Dintre indicatorii sintetici care evidențiază tendința de creștere a eficienței economice într-o ramură sau alta este de menționat, în primul rînd, ponderea cheltuielilor materiale din valoarea producției globale. Creșterea animalelor, prin specificul său, reprezintă una din ramurile de producție în care se înregistrează cheltuieli materiale destul de mari, cele privind furajarea, avînd o pondere foarte ridicată. În cooperativele agricole, la actualele condiții în care se desfășoară activitatea de producție în zootehnie — caracterizată prin randamente scăzute și consumuri mari pe unitate de produs — cheltuielile

(Continuare în pag. a 7-a)

ÎN ZONA DIG—MAL

Măsurile deosebite de conducere a vegetației forestiere

Nivelul neobișnuit de ridicat al apelor Dunării, condițiile meteorologice deosebite din anul acesta, au provocat daune serioase și patrimoniului forestier al județului nostru.

Inundații asemănătoare, bineînțeles nu la cotele actuale, au fost și în 1965, când sectorul nostru silvic a pierdut, din cauza calamităților, producția de pe 613 hectare.

Cu alte cuvinte, nu este prima oară când simțim loviți de vitregiile naturii. Observațiile făcute de-a lungul unei perioade destul de îndelungate de timp ne-au permis să tragem unele învățăminte care ni se par utile.

Mai întâi citeva constatații, făcute recent, în legătură cu modul de comportare și efectul perdelelor forestiere de protecție constituite din plop și salcie, în zona dig-mal, zonă care are o deosebire importantă pentru apărarea lucrărilor hidro-tehnice și de îmbunătățiri funciare. În județul nostru, din cei circa 110 km de diguri (fără a lua în calcul pe cele de compartimentare, din incinte) doar 26 km nu dispun de perdele de protecție. Se poate aprecia că acolo unde au existat astfel de plantații efectul pozitiv în apărarea digurilor n-a întârziat să se arate: în zona Arsache, ca să oferim doar un exemplu, din incinta îndiguită Pietroșani — Arsache, perdeaua continuă, bine întreținută, a contribuit la reducerea intensității valurilor Dunării, la dispariția aproape completă a fenomenelor de eroziune a digului; dimpotrivă, la Ulmeni, la o distanță de 7—8 km în aval de Oltenița, unde perdeaua de protecție a fost distrusă prin surparea malului, s-au produs fenomene care au pus în pericol digul, ceea ce a necesitat un mare volum de muncă și cheltuieli de materiale pentru consolidarea acestor porțiuni.

În concluzie, apreciez că este necesar să se continue și să se intensifice cercetările în ceea ce privește metodele de apărare a digurilor, în care

scop colaborarea între silvicultori, hidraulicieni, hidroamelioratori și alți specialiști ar fi cât se poate de bine venită. Se impun stabilite caracteristicile optime ale perdelelor de protecție despre care am amintit, în ceea ce privește alegerea celor mai corespunzătoare specii forestiere, lățimea lor, distanța de amplasare față de dig și altele.

Experiența ne-a demonstrat că determinarea celor mai potrivite specii forestiere pentru crearea acestor perdele are o importanță deosebită. În anii trecuți, cu prilejul unor calamități asemănătoare am constatat un fenomen și anume: chiar după retragerea apelor, care a durat uneori până în iulie-august și chiar septembrie, am executat, în zona dig-mal, lucrări în scopul micșorării, pe cât posibil, a pierderilor:

OPINII

revizuirea plantațiilor existente pentru a constata cu exactitate pagubele, efectuarea de șanțuri de scurgere în plantații spre a înlătura excesul de umiditate; acolo unde a fost nevoie am îndreptat puietii avariați de viituri, recuperând pe cei rupți sau degradați și efectuând mobilizarea solului. Unele clone selecționate de plop euroamerican, cum este, bunăoară, Marilandica, au suferit mai puțin de pe urma calamităților; la multe însă, cu toate lucrările aplicate, pierderile au fost mari. Cel mai puțin au avut de suferit plantațiile de sălcii și plopi indigeni. Se pare că și în anul acesta lucrurile se petrec la fel; opinia mea este că în zona dig-mal trebuie urmărit cu mai multă atenție modul de comportare a clonelor selecționate de plop euroamerican, în ceea ce privește rezistența lor la inundațiile de durată. Părerea mea este că pe

viitor, în zona dig-mal, este bine să se folosească, pe cât posibil, regenerările naturale din sălcii și plopi negri. Plopii euroamericani urmează să fie plantați pe grindurile mai înalte; de asemenea, propun să se studieze și să se dea producției noi clone de plopi euroamericani și sălcii selecționate, rezistente la inundații, care să asigure în același timp, anual, o creștere sporită de masă lemnoasă. De asemenea, socot că este momentul să se revizuiască concepția în ceea ce privește soluțiile de împădurire folosite în zona dig-mal, în sensul de a se adopta scheme care să prevadă o densitate mai mare în viitoarele plantații, mărindu-se lățimea perdelelor de protecție.

Și acum, o observație pe care am făcut-o recent, cu prilejul deplasărilor în zonele îndiguite din județul nostru. Am văzut, în unele locuri, gropi de împrumut care au fost efectuate cu 5—10 ani în urmă în apropierea digurilor; aici nu s-a produs colmatarea presupusă și nici n-a fost posibilă instalarea unei vegetații forestiere capabile să apere digurile. De aceea, sint de părere că pe viitor ar fi potrivit ca pământul necesar lucrărilor de construire sau consolidare a digurilor să fie asigurat din incintă, din alte locuri mai îndepărtate.

Acestea sînt câteva observații efectuate de noi; apreciez că printr-o colaborare cât mai strînsă între specialiștii silvici și cei din agricultură, prin tratarea complexă și unitară a problemelor de fond funciar, sol și gospodărirea apelor, în care silvicultura are un rol deosebit în protecția solului și regularizarea scurgerilor de ape, se vor putea traduce în fapt prevederile Programului național pentru gospodărirea resurselor de apă și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

N. FLORICICA
Inginer șef
al Inspectoratului
silvic Ilfov

Cercetări privind influența erbicidelor, pe unul din cîmpurile aparținînd Stațiunii experimentale silvice Ștefănești, județul Ilfov.

Foto: AGERPRES

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

Protecția pădurilor calamitate de doborîturi de vînt

Este cunoscut faptul că existența unor materiale lemnoase, provenite din specii de rășinoase doborîte, rupte sau lîncede, care nu sînt cojite, contribuie la înmulțirea și dezvoltarea insectelor de scoarță și lemn; în cazul unor supraînmulțiri acești dăunători primari pot deveni periculoși și pentru arboretele limitrofe.

Avînd în vedere biologia și fenologia acestor insecte, cit și unele elemente de climă și stațiune, a fost întocmit un complex de măsuri menit să prevină și să combată în timp util acești dăunători. Una din măsurile menționate o constituie fasonarea materialelor doborîte sau rupte. În urma controalelor recente făcute la unele ocoale silvice, atît în județul Suceava cît și la Neamț, s-a constatat existența unor cloate și tulpini rupte, necojite sau cojite parțial. Deoarece acestea prezintă un mediu favorabil pentru înmulțirea dăunătorilor s-a stabilit, împreună cu unitățile de exploatare, ca operațiunile de decojire să fie terminate în cel mai scurt timp.

Datorită particularităților climatice din această primăvară zborul ipidelor, care a început la sfîrșitul lunii aprilie (semnalat la ocoalele silvice Galu, Borca, Tg. Neamț, Pojorita etc.) a fost întrerupt de ploi și temperaturile scăzute, aproape circa două săptămîni. Timpul călduros din ultima perioadă a favorizat reluarea activității insectelor, care în acest fel continuă să infesteză materialele lemnoase doborîte. Situația impune deci ca lucrările de depistare să fie continuate și în luna iunie. Prin acestea se vor stabili frecvența și intensitatea atacurilor. Frecvența se va calcula în funcție de natura doborîturilor, în care scop se controlează un număr suficient de arbori pentru obținerea unor date certe, de pe suprafețele respective.

Pentru calculul intensității infestării se cojesc, integral, un anumit număr

de arbori; apoi se numără separat sistemele de galerii: atît la gîndacii mari de scoarță ai molidului (*Ips typographus* L., *Ips amitinus* Eichh.) și bradului (*Pityokteines curvidens* Germ.) cît și la gîndacii mici de scoarță ai molidului (*Pityogenes chalcographus* L., *Polygraphus polygraphus* L.) și bradului (*Cryphalus piceae* Ratz). Datele determinate se raportează apoi la suprafața laterală a cojii.

Dinamica zborului cît și dezvoltarea insectelor se urmăresc prin puncte de avertizare, amplasate în condiții caracteristice de relief și arboret. Datele cu privire la frecvența și intensitatea atacurilor de gîndaci de scoarță servesc la stabilirea urgenței lucrărilor de exploatare. Astfel, fasonarea materialelor lemnoase se efectuează în primă urgență pe suprafețele unde frecvența arborilor infestați este mai mare de 10%, iar intensitatea este de peste un sistem de galerii la dm². Schimbarea ordinei de urgență a lucrărilor de exploatare se face în mod operativ, de comun acord cu unitățile de resort.

Gîndacii de scoarță se combat prin procedee fizico-mecanice și chimice. Pe suprafețele cu doborîturi de vînt, unde nu va fi posibilă cojirea materialului pînă în prima jumătate a lunii iunie, evoluția dăunătorilor se urmărește cu ajutorul arborilor de control, aleși dintre cei aflați la marginile doborîturilor (în număr de 5—10 la 1 km. de perimetru, grupați cîte 2—3), în vederea stabilirii pericolului de înmulțire, în arboretele limitrofe, a gîndacilor de scoarță din a doua generație. Acești arbori se tratează ca și cei cursă; exemplarele infestate, la care se constată o intensitate de peste un orificiu de intrare pe dm², se cojesc sau se tratează chimic.

În cazul fasonării arborilor, cînd insectele sînt în stadiul de adult, este obligatorie tratarea chimică a cojiilor infestate, prin prăfuiri sau stropiri cu insecticide pe bază de HCH, DDT.

Pe suprafețele cu doborîturi de vînt care nu au putut fi fasonate pînă la data de 31 mai a. c., în care se constată o infestare cu gîndaci de scoarță, avînd frecvențe de peste 10% și intensitatea de peste un orificiu de intrare la dm², se aplică, în măsura posibilităților, tratamente chimice; operațiunea se execută la arboretele învecinate, aflate în picioare. Tratamentele se fac cu aparatul Fontan, folosind insecticide organo-clorurate, în concentrație de pînă la 8%, cu o normă de 0.3 litri/m² de coajă.

Momentul combaterii este atunci cînd insectele se află în stadiul de adult, în orice caz înainte de a se produce ieșirea acestora.

Eficacitatea tratamentelor se stabilește prin cojirea a trei porțiuni de 20/20 cm. (bază, mijloc, vîrf) la cîte trei arbori tratați, la un km de perimetru de doboritură, determinîndu-se procentul de mortalitate a larvelor, pupelor și adulților.

Intrucît în cursul lunii mai s-au produs noi doborîturi, se va avea în vedere faptul că și acestea pot fi infestate de dăunători în perioada actuală. De aceea, se impun măsuri ca și în astfel de cazuri să se aplice tratamentele indicate.

Ing. Adam SIMIONESCU
din Departamentul silviculturii

AFLĂM DE LA A. G. V. P. S.

ACȚIUNI PENTRU REFACEREA PATRIMONIULUI CINEGETIC ȘI A BAZELOR DE PESCUIT SPORTIV

Calamitățile naturale care s-au abătut în primăvara acestui an asupra țării noastre au produs mari pagube și asupra efectivelor de vinat, distrugînd sau avariînd numeroase construcții vînătorești și piscicole. O estimare aproximativă arată că pe aproape un milion de hectare de teren inundat, efectivele de iepuri au fost reduse la zero, iar un însemnat număr de câprioari adulți au căzut victime inundațiilor. În crîngurile și zăvoaiele de pe văile a numeroase ape au fost înecate cuiburile de fazan. În general, prima serie de pui din acest an, atît la iepuri, cît și la fazani, a fost în mare măsură compromisă chiar în terenurile neinundate, ca urmare a ploilor excesive.

În prezent, în întreaga țară se depun eforturi uriașe pentru înlăturarea efectelor negative ale calamităților. Și, în ceea ce privește vînătoreșii și pescuitul sportiv se impun măsuri pentru a șterge urmele sinistrului. Pentru aceasta se cere o largă mobilizare a tuturor membrilor asociațiilor și filialelor la lucrările de refacere a construcțiilor și instalațiilor vînătorești și piscicole, la repopularea unor terenuri cu vinat și a unor baze piscicole cu puiet, acolo unde a fost distrus. Comitetele de conducere ale asociațiilor județene și ale filialelor vor stabili de urgență natura și volumul pagubelor și propune mă-

suri practice pentru refacerea efectivelor de vinat și pește. Se cere ca planul de investiții pe anul în curs să fie nu numai îndeplinit, ci și suplimentat cu lucrările de refacere necesare.

Asociațiile județene ale căror terenuri de vînătoare și baze piscicole nu au avut de suferit de pe urma calamităților au datoria să acorde ajutor altor asociații. Aceasta presupune cantități sporite de pui de fazan pentru colonizare, puiet de păstrăv, crap, caras etc. În acest scop, planurile de producție la acești indici vor fi majorate în mod corespunzător și vor fi luate măsuri pentru ca ele să fie îndeplinite.

O grijă deosebită trebuie acordată asigurării, în cantități corespunzătoare, a hranei vinatului pentru iarna viitoare. În afară de frunzare — care au și fost recoltate — trebuie asigurate, prin acțiuni de colectare, cantități sporite de ghindă și castane, zoană și spîrturi de la treier. Se impun recoltate, conservate și depozitate cu mare grijă culturile de pe ogoarele de hrană. În județele care au avut mai puțin de suferit de pe urma inundațiilor, necesarul de hrană va fi astfel calculat încît asociațiile respective să poată ajuta cu hrană asociațiile din județele calamitate.

Pentru îndeplinirea celor menționate, comitetele asociațiilor și filialelor își vor întocmi planuri de muncă amănunțite, cu sarcini concrete, repartizate pe grupe de vînători și pescari sportivi, vor stabili responsabilități precise pentru fiecare membru din comitet, ca și pentru fiecare supraveghetor al terenurilor de vînătoare și pescuit sportiv. Va trebui urmărită îndeplinirea la termenul stabilit a fiecărei sarcini. Desigur, pentru înlăturarea urmărilor calamităților, pentru refacerea efectivelor de vinat și pește este nevoie de multe eforturi. Pentru ca ele să fie încununate de succes, comitetele asociațiilor și ale filialelor au datoria să-l mobilizeze în acțiuni susținute pe toți membrii lor, să le organizeze temeinic munca.

I. CÎRCIU

ÎN I. M. A.**CĂI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A INDICILOR DE UTILIZARE ȘI EXPLOATARE A TRACTOARELOR ȘI MAȘINILOR AGRICOLE**

Sezonalitatea muncilor agricole și cerința respectării termenelor agrotehnice la efectuarea lucrărilor determină un caracter neuniform în utilizarea tractoarelor și mașinilor. Acest lucru este ilustrat și de repartizarea pe luni a volumului lucrărilor agricole executate cu mijloace mecanice, evidențându-se o variație mare de la o lună la alta. Astfel, în general, practica dovedește că în lunile iulie, august, septembrie se execută peste 40 la sută din volumul anual de lucrări agricole, pe când în primul trimestru al anului numai 8 la sută.

Se desprinde, deci, cerința stabilirii unor măsuri optime de organizare a procesului de folosire a mașinilor, în așa fel încât să se realizeze și o utilizare rațională a forței de muncă. Pentru a scoate însă în evidență măsurile necesare, va trebui mai întâi să analizăm cauzele care determină în multe locuri folosirea incompletă și nerațională a parcului de mașini și tractoare. După părerea mea, aceste cauze sînt: utilizarea necorespunzătoare a fondului de timp și a timpului de muncă, lipsa de experiență a unor mecanizatori, exploatarea incorectă a mașinilor, precum și organizarea necorespunzătoare a alimentării cu carburanți și lubrifianți.

Referindu-ne la prima dintre cauzele amintite, trebuie să recunoaștem deschis că la ora actuală în foarte multe din întreprinderile noastre de mecanizare a agriculturii fondul de timp, ca și timpul efectiv de muncă, este defectuos întrebuințat înregistrându-se multe ore neproductive.

De bună seamă, reducerea numărului de zile de inactivitate, neproductive, depinde de personalul secțiilor și sectoarelor, de cadrele tehnice, de buna organizare în ultimă instanță. Timpul de stagnare din cauza intemperiei sau calamităților, bunăoară, în general nu poate fi influențat. Reducerea lui este totuși posibilă, urmărindu-se permanent situația din teren pe tot frontul de lucru, cercetîndu-se unde sînt condiții ca utilajele să fie introduse în lucru imediat și fără a face deplasări inutile de mașini.

De asemenea, schimbarea locului de lucru al mașinilor este o necesitate în cazul întreprinderilor de mecanizare a agriculturii, deoarece ele deservesc mai multe cooperative care au terenuri situate la diferite distanțe. Există însă posibilități de reducere a timpului afectat pentru aceste deplasări, circuliindu-se pe drumurile indicate, ca și prin asigurarea, acolo unde sînt distanțe mari, de subdepozite de carburanți. Numărul zilelor stabilite pentru revizii și întreținere poate fi și el redus, prin asigurarea la secții a condițiilor pentru efectuarea acestor operațiuni, prin aprovizionarea cu piesele și materialele corespunzătoare acestor operațiuni. La rîndul său, timpul de stagnare pentru pregătirea utilajelor în vederea executării altor lucrări se poate diminua prin folosirea unei singure scheme de modelat, plantat sau semănat la care, utilizîndu-se un singur ecartament, se evită pierderea de vreme cu reglarea ecartamentului roților la tractor și a organelor active.

În general, stagnarea mașinilor, și tractoarelor din cauza defectiunilor are

la bază exploatarea nerațională a acestora. neexecutarea la timp a întreținerilor și reviziilor planificate. Măsurile ce se impun pentru reducerea defectiunilor sînt de regulă cunoscute: evitarea folosirii mașinilor și tractoarelor în condiții de suprasolicitare, cînd se produc uzuri premature, executarea zilnică și periodică a întreținerilor și reviziilor prevăzute în normativele în vigoare, utilizarea numai de carburanți și lubrifianți corespunzători etc.

În ceea ce privește lipsa tractoriștilor, a frontului de lucru, a minutorilor de agregate ori nerespectarea programului de lucru, acestea sînt cauze de natură organizatorică și normal ar fi ca ele să nu se facă simțite în I.M.A. Se întîmplă însă ca tocmai

aceste cauze organizatorice să creeze cele mai mari neajunsuri, pentru că sînt zile cînd mecanizatorii lipsesc de la secții, iar utilajele stau nefolosite.

Pentru eliminarea acestor deficiențe s-a preconizat o serie de măsuri și au fost date reglementări, printr-o seamă de ordine și dispozițiuni ale forurilor centrale. Trebuie relevată însă și aici necesitatea respectării întocmai a normelor legale, prin desfășurarea unei susținute munci politico-educative, domeniu în care, alături de conducerile administrative, un rol important îl au și organele sindicale. Așa cum, de altfel, o contribuție mult mai importantă o pot aduce comitetele sindicale din I.M.A. și în privința ridicării calificării tinerilor mecanizatori, extinderii experienței bune în dome-

niul întreținerii și exploatării mașinilor și utilajelor agricole, prin organizarea de cursuri, instruirii, schimburi de experiență etc.

Anumite măsuri se cer a fi luate și în legătură cu organizarea exploatării mașinilor, astfel încît să se asigure folosirea, îndeosebi a tractoarelor, la întreaga lor capacitate. Aș releva, în acest sens, necesitatea folosirii de tractoare cu puteri mai mici la mașini care pretind o forță la cîrlig mai mică (de exemplu: U.T.B. 27 sau L-400 pentru SU-29, U.T.B. 27 sau L-400 pentru cositori etc.).

În final, referindu-ne la organizarea alimentării tractoarelor cu carburanți și lubrifianți, trebuie să subliniem că și aici, pentru buna funcționare a utilajelor și, implicit, pentru micșorarea cheltuielilor de producție, este necesar să se acorde o deosebită atenție reducerii consumurilor de combustibili și lubrifianți, printr-o gospodărire corespunzătoare și prin folosirea lor numai pentru producție.

Considerăm că dacă se vor avea în vedere toate aceste măsuri, dacă se va insista asupra respectării programului, dacă se va impune o disciplină mai fermă la secțiile și sectoarele de activitate, se va reuși să se îmbunătățească simțitor indicii de utilizare și exploatare a tractoarelor și mașinilor agricole.

Dumitru SOLEA
inginer șef
la I.M.A. Tulceaști,
județul Galați

NOI DRUMURI ALE ȘTIINȚEI**AGRICULTURA ÎN ULTRASONOR**

Ultrasunetul „lucrează” de multă vreme, sub felurite forme, pentru agricultură.

Iradierile cu ultrasunete în legumicultură au început în 1936, cînd doi savanți sovietici, tratînd cartofii cu ultrasunete, au obținut producții cu 33,4% mai mari față de martor.

„TEPUȘI DE GHEAȚĂ” ȘI DESTAINUIE...

La noi primele experiențe efectuate asupra fasolei, mazarei, grîului, datează din 1949. Ulterior s-au făcut încercări și la sfecla de zahăr și floarea-soarelui. În acest context se înscriu și studiile întreprinse de un grup de cadre didactice de la catedra de agricultură a Institutului pedagogic din Cluj. (Elena Albu, Eva Vereș și D. Ausländer).

Din datele experimentale culese pe o perioadă de mai mulți ani, toate recoltele obținute din semințele iradiate s-au remarcat prin producții superioare. La ridichile de lună, soiul „tepuși de gheață”, sporurile de producție au fost, față de martor, cu pînă la 12% mai mari, la morcovii cu 9,7—27%, la castraveți cu 37,43% și, în fine, la tomate cu 30%. Tratate cu ultrasunete ridichile de lună și-au scurtat perioada de vegetație cu 17 zile. Roșiile ultrasunatate s-au grăbit să se coacă cu 38% mai repede față de martor. „Semințele

iradiate au dat naștere la plante mai rezistente față de atacul bolilor criptogamice.

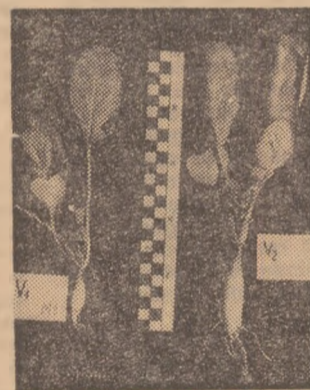
„MARQUIS-1” NU LASA URME...

Nicolae Albu de la aceeași catedră a îndreptat fasciculul de ultrasunete în alte direcții. Experiențele pe care le-a conceput și executat în ultimii ani vizează reacția

in diametru, după ce este introdus într-o baie de ulei, își începe... emisiunea, vasul cu semînțe fiind deasupra cuarțului. Prin inelul „magic”, menționat mai sus, au trecut în cursul experiențelor în variantele folosite, nu mai puțin de... 18 800 boabe de grâu. În primul rînd a fost încercată comportarea semințelor de grâu uscate, stabilindu-se valorile optime ale timpului de ultrasunete cuprinse între 30 de secunde și 5 minute. Investigațiile au fost continuate apoi și în... apă supunînd iradierii boabe de grâu așezate în apă, sau după ce acestea au fost îmbibate în prealabil cu apă timp de 25 de ore. Cele mai bune rezultate au fost date de primele două variante. Astfel, boabele de grâu ținute în apă germinează, dacă sînt iradiate cu ultrasunete, în 30 de secunde.

Una din problemele care-l pasionează pe experimentator este dacă ultrasunetul încorporat în boabele de grâu însămințate în câmp își păstrează efectul după mai multe reinsămînțări.

Din rezultatele obținute, cu soiul de grâu de primăvară „Marquis” 1 s-a constatat că ultrasunetul nu prezintă „remanență” la generațiile următoare decît la cel mult un an. Variantele care au fost în schimb tratate în fiecare an și reinsămînțate au dat sporuri de

boabelor de grâu la iradierea cu ultrasunete înainte de însămințare. O instalație de ultrasunete comportă o tehnică bine pusă la punct. În primul rînd, după ce sînt aduse într-o stare de puritate aproape de cea ideală, semințele sînt introduse într-un vas de sticlă; în jurul semințelor se pune un mic inel, peste care se așează o sită protectoare. Cristalul de cuarț de 5 cm

producții cuprinse între 83%—118%.

APARE O SIRENA...

Totuși, din cercetări efectuate în ultimii doi ani, prin schimbarea parametrilor experiențelor se întrevede posibilitatea transmiterii la generațiile următoare a însușirilor cîștigate în primul an de ultrasunete. Tratamentul cu ultrasunete în doze mari, cu o durată mai lungă și cu o intensitate mai ridicată a demonstrat efectul remanent pozitiv al ultrasunetului și asupra generațiilor următoare. În special numărul de spicule în spic și greutatea boabelor, la toate variantele, sînt superioare față de martor.

Una din problemele care-l pasionează pe cercetătorii amintiți este elucidarea acțiunii biologice a ultrasunetului, procesele fizico-chimice complexe care au loc. Diversitatea ipotezelor nu este nici ea mai puțin spectaculoasă. În orice caz, este cert că ultrasunetele produc o „zdruncinăre” a structurilor submicroscopice a membranelor celulare și prin aceasta se accentuează metabolismul. Totodată, ultrasunetele stimulează procesele enzimatică, datorită proceselor de oxidare. Nu este lipsită de importanță nici explicația bazată pe teoriile microdescărcărilor electrice, conform cărora sarcinile electrice ce apar la suprafața bulei provoacă ionizarea particulelor vecine și dau naștere la radiații... ultraviolete.

E posibil însă, ca procesele intime care au loc să fie mult mai complexe, conferind poate, ultrasunetului, un loc de seamă în „inventarul” tehnicii agricole de miine.

N. MARIȘ

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII**Cum manevrați tractorul?**

Cîteva cazuri de accidente petrecute în zilele din urmă ne determină să adresăm din nou mecanizatorilor întrebarea: cum manevrați tractorul? O adresăm pentru că, așa cum o dovedesc faptele, manevrări incorecte, ori simple imprudențe, aduc adesea cu ele moartea.

În ziua de 21 mai a.c., tractoristul Sularca Sirbu, de la cooperativa agricolă din Livada, județul Alba, se deplasa cu tractorul și remorca spre o șiră de fin, aflată unde va virful unei pante, cu o înclinare de 35°. Executînd o manevră periculoasă, tractorul s-a răsturnat, prinzîndu-l sub el pe mecanizator. Accidentalul a fost mortal.

În condiții similare și-a aflat sfîrșitul în ziua de 28 mai și tractoristul Nicolae

Șișu, de la I.M.A. Găneasa, județul Olt. Circulînd cu tractorul pe o parcelă situată în pantă, în momentul cînd se apropia de virful acesteia conducătorul vehiculului a încercat să schimbe viteza, manevrînd cu totul contraindicat în asemenea situații. Neputînd să efectueze operația respectivă, tractorul a pornit înapoi, răsturnîndu-se.

În aceeași zi, 28 mai, o manevră necorespunzătoare a tractorului, într-un loc periculos, l-a costat viața și pe mecanizatorul Haralambie Glodea, de la I.M.A. Făcăeni, județul Ialomița, om de 49 de ani, tată a 5 copii, dintre care 3 minori. Iar cîteva zile mai tîrziu, la 1 iunie, același preț avea să-l plătească neatenței și lipsei de disciplină tractoristul Grigore Tarța, de la I.M.A. Dej, județul Cluj. Fiînd repartizat să meargă la grăpat pe un teren zvîntat, acesta n-a respectat indicația primită, ducîndu-se să are o parcelă umedă încă, situată pe malul unui pîriu. Locul nefiînd marcat, în momentul cînd tractoristul a vrut să întorcă la marginea țării, s-a rupt o porțiune din mal, vehiculul răsturnîndu-se cu conducător cu tot în apă.

Acestea sînt faptele, crude prin tragismul lor. Consemnîndu-le am vrut să atragem încă o dată atenția mecanizatorilor asupra necesității respectării normelor reglementare privind manevrarea tractorului, iar conducătorilor și comitetelor sindicalelor din unitățile agricole să le reamintim că au obligația legală și morală de a lua măsuri pentru marcarea tuturor zonelor periculoase și avertizarea asupra acestora.

La prima analiză anuală a contractului colectiv

Aproape că nu mai răsună vechiul sediu al întreprinderii agricole de stat din Lehtiu-gară, județul Ialomița. Cu ani în urmă, dormisem aici într-o „cameră de oaspeți” cu aspect de magazie, amplasată chiar lângă... bucătăria cantinei, prin ogradă când plouă pe atunci îți trebuiau cisme sau cel puțin galosi, la atelierul mecanic se lucra ca într-o... fierărie.

De data aceasta, m-a întâmpinat o construcție frumoasă a birourilor administrative unde predomina mozaicul pastelat, iar în interior, alei frumoase cu trandafiri, dominate de un enorm panou în culori cuprinzând angajamentele colectivului de muncă.

Directorul unității și tehnologii șef, inginerii Ștefan Zainea și Alexandru Bobică, au găsit în președintele comitetului sindicatului, mecanicul Traian Panait, un colaborator pe măsura intențiilor lor novatoare.

După cum mă informează secretarul întreprinderii, Grigore Dumitrescu și casierul Nicolae Ciupercă, ambii membri ai comitetului sindicatului, la îndrumarea și cu sprijinul permanent al comitetului de partid, în întreprindere se acordă o grijă deosebită respectării contractului colectiv. De fapt, consiliul de administrație și organele sindicale veghează permanent la îndeplinirea prevederilor acestui document, analizând problemele de producție și cele ce vizează asigurarea unor condiții bune de muncă și de trai.

„Permanent” înseamnă fiecare ședință a consiliului de administrație.

Președintele comitetului sindicatului, ne spune tov. Dumitrescu, participă cu regularitate la aceste analize, își spune cuvântul, este sprijinit în hotărârile luate de comitet. Totodată, acțiunile întreprinse de conducerea unității, ca de exemplu, descărcarea rapidă a unor vagoane cu pietriș pentru lucrările de fundații la construcțiile din acest an sau recoltarea grabnică a livezii de cireși, unde s-a cerut participarea entuziastă a oamenilor din diferite ferme, găsește un răspuns prompt în masa membrilor grupelor noastre sindicale, care nu precupețesc nici un efort în vederea mobilizării lu-

crărilor, tehnicienilor, specialiștilor, la inițiativele respective.

În acest an, între altele, la I.A.S. Lehtiu se cultivă 2.680 hectare cu grâu, 2.736 ha cu porumb, 1.530 ha cu floarea-soarelui, 1.050 ha cu soia. La cele 9 ferme ale unității este nevoie, cum se vede, de un volum mare de lucrări mecanizate. Fermierii, tractoriștii, acordă o atenție sporită indicelui de calitate, ei țin să mențină prestigiul culturilor în anul trecut, când au obținut unele din cele mai mari producții de cereale pe țară. De aceea, prevederile din contractul colectiv ce se referă la măsurile agrotehnice sînt respectate cu strictețe. Aceasta presupune, bineînț-

ACTIVITATEA SINDICALĂ LA I. A. S. LEHTIU

les, o pregătire temeinică a utilajelor. Dacă ne referim, de exemplu, la apropiatele zile de recoltare, trebuie consemnat că aici combinele, presele de balotat etc. au fost revizuite și recepționate, acordându-li-se „bun de lucru” încă de la mijlocul lunii mai, așa cum se stabilise în contractul colectiv.

Am văzut la panoul de onoare de la sediul întreprinderii fotografiile unor tractoriști fruntași — Niculaie Sălcănuș, Gheorghe Panait, Ion Simion și alții — cunoscuți ca meseriași deosebit de exigenți, atît în pregătirea și întreținerea mașinilor, cît și în executarea lucrărilor. Ei participă, de altfel, cu sîrguință la activitatea sindicală ce se desfășoară la fermele în cadrul cărora muncesc („Ogorul”, „Dilga” și altele).

În contractul colectiv — analizat de curînd într-o adunare generală a salariaților — sînt prevăzute măsuri precise și în vederea realizării sarcinilor de producție la fermele unde se cresc 1.130 de vaci cu lapte, 13.830 de porci, 1.500 de oi, 20.000 de păsări. Măsurile și metodele prevăzute, prin care

trebuie să se obțină cantități de lapte superioare celor din 1969, sporuri de creștere în greutate pe măsura condițiilor create etc. constituie pentru îngrijitori și specialiști indici foarte prețioși, un adevărat ghid zilnic al activității lor. Ca urmare, pînă la data cînd am vizitat fermele, planul de producție fusese realizat și depășit (ca de exemplu, la ferma Dilga, unde se cresc 428 de vaci, la ferma „Dor mărunt”, cu 249 de vaci și ferma „Ogorul” cu 417 vaci).

Dar cealaltă prevedere ale contractului colectiv referitoare la asigurarea condițiilor de muncă și de trai?

Am văzut aduse la centrul întreprinderii toate materialele necesare construirii unui nou atelier mecanic. La ferma de la Dilga au fost terminate și utilizate cu elemente de mică mecanizare două grajduri destinate maternității de scroafe și două sălășe comune pentru alte porcine. Aici au fost date în folosință, de curînd, și mai multe drumuri betonate.

Potrivit prevederilor respective, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai, au fost deschise anul acesta două grădinițe pentru copii salariaților, la fermele „Ogorul” și Dilga, s-au dotat cele două cantine cu frigidere, iar în unele locuri s-a asigurat mobilier și veselă nouă.

— În ce privește problemele culturale înscrise în contractul colectiv?

Tov. Grigore Dumitrescu ne arată că cei aproape 1.000 de salariați au la dispoziție bibliotecă la toate fermele. Comitetul sindicatului a inițiat o acțiune de popularizare a măsurilor de protecția muncii, prin confecționarea unor aviziere pe care s-au și afișat măsurile respective în ateliere, grajduri etc. Se proiectează scoaterea unei foi volante, în care să se analizeze lunar îndeplinirea sarcinilor de plan la fiecare fermă, trecîndu-se în revistă realizările fruntașilor, dar dezbătîndu-se și cazurile de indisciplină.

Toate acestea arată oare că analiza contractului colectiv efectuată de curînd n-a dezvăluit și unele lipsuri?

Ba da. Nici la centru, nici la ferme nu există gazete de perete, deși I.A.S. Lehtiu ar putea utiliza talentul tehnicianului Doroftei Ionescu, un foarte bun desenator, care s-a și oferit să sprijine în această privință comitetul sindicatului. „Fisuri” sînt și la capitolele: excursii, organizări de serbări, formații artistice, amenajarea unui club și altele.

Rămîne ca în cel mai scurt timp comitetul sindicatului, cu sprijinul consiliului de administrație, să rezolve și aceste probleme, rămase încă în suspensie.

Ion DRINCUI

BREVIAR JURIDIC

REGULAMENTUL DE ORDINE INTERIOARĂ

Întărirea disciplinei în muncă, perfecționarea organizării activității unităților socialiste contribuie la folosirea superioară a potențialului material și uman al țării, la mobilizarea maselor de oameni ai muncii pentru realizarea programului stabilit de partid, în vederea fâuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Printre altele, legea amintită prevede că obligațiile unității și ale salariaților, organizarea lucrului, disciplina muncii, recompensele ce se pot acorda, modul de aplicare a sancțiunilor disciplinare se stabilesc printr-un regulament de ordine interioară, întocmit și aprobat de conducerea fiecărei unități socialiste (întreprindere, organizație economică, instituție potrivit unui îndrumar elaborat de Ministerul Muncii și Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor).

Potrivit îndrumarului respectiv, în fiecare unitate socialistă se întocmește un proiect de regulament de ordine interioară, care se afișează la loc vizibil timp de 10 zile, perioadă în care salariații pot face propuneri de îmbunătățire a acestuia.

Prevederile regulamentului de ordine interioară sînt grupate în diferite capitole.

În primul capitol se precizează că regulile de disciplină se aplică tuturor salariaților unității, indiferent de durata contractului de muncă și modul de angajare, celor care lucrează în cadrul unității ca detașați, precum și elevilor și studenților care fac practică în unitate. La capitolul „obligațiile conducerei unității” vor trebui trecute, în mod concret, îndatoririle conducerei unității pentru organizarea muncii și crearea condițiilor necesare în vederea desfășurării normale a producției, precum și pentru întărirea disciplinei și ordinii. În ceea ce privește „obligațiile salariaților” se preconizează că în raport de profilul unității regulamentul să prevadă îndatoririle salariaților, în principal cu privire la respectarea programului de lucru, executarea întocmai și la timp a obligațiilor de serviciu ce le revin, respectarea normelor de muncă și a prescripțiilor de calitate stabilite, folosirea integrală și cu maximum de eficiență a timpului de lucru, precum și însușirea și respectarea procesului tehnologic și de muncă stabilit pentru locul în care fiecare își desfășoară activitatea.

Organizarea timpului de muncă în unitate este, de asemenea, un capitol unde sînt prevăzute, în raport de profilul și specificul unității, ora începerii și terminării programului de lucru, modul de organizare a lucrului — în schimburi, tură, turnus, program de exploatare etc —, durata pauzei pentru masă și orele la care se acordă pauza pentru alăptarea copiilor, modul de organizare a zilei de repaos săptămînal, regulile privind accesul în unitate al salariaților și al persoanelor străine, felul în care se face programarea și se ține evidența concediilor de odihnă, de boală, învoiri, concedii fără plată, precum și a concediilor de studii.

Recompensele ce se prevăd în capitolul al V-lea sînt: mulțumire verbală sau în scris, evidențierea în muncă, înscrierea pe tabelul de onoare, acordarea de ordine, medali, titluri de onoare, diplome de onoare, insigne și titluri distinctiv precum și acordarea de trepte sau gradații superioare la salariul tarifar, precum și acordarea gratificațiilor și premiilor. În ceea ce privește capitolul VI, „sancțiuni disciplinare”, în cuprinsul său se prevede că încălcarea cu vinovăție a obligațiilor de muncă, inclusiv a normelor de comportare, constituie abateri disciplinare, sancționate ca atare, indiferent de funcția pe care o are salariatul care a săvîrșit-o. Aceste sancțiuni, prevăzute de altfel și în articolul 13 din Legea nr. 1/1970, sînt: mustrarea, avertismentul, retragerea uneia sau mai multor gradații ori trepte de salarizare pe o perioadă de 1—3 luni, retrogradarea în funcție sau în categorie, în cadrul aceleiași profesii, pe durată de 1—2 sau 3 luni, iar în final desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

NOTĂ

Pînă nu faci foc..

De curînd, am primit la redacție o scrisoare în care un grup de țărani cooperatori din comuna Sacoșu Mare, județul Timiș, ne semnala faptul că Teodor Dolha, șeful secției de mecanizare de la I.M.A. Lugoj, care deservește cooperativa de aici, a luat obișnuința, de la o vreme, să utilizeze unele tractoare în vederea executării unor transporturi de materiale pentru casa pe care și-o construiește.

Ne-am adresat, conducerii cooperativei din Sacoșu Mare, care sub semnătura inginerului șef al unității, Ioan Vărgatu, ne-a comunicat că o serie de transporturi la care se referea sesizarea operatorilor s-au efectuat în mod legal, în afara timpului de lucru în cîmp, plătindu-se pentru ele I.M.A. Lugoj, în mod corect, taxele cuvenite.

Totuși, inginerul Ioan Vărgatu confirmă și unele abateri ale șefului secției, Teodor Dolha. Astfel, în răspuns se subliniază că, în urmă cu circa o lună, acesta a... repartizat tractorul cu stanța T-422, condus de tractoristul Petru Vas, pentru a scoate nisip de la o carieră, necesar construcției casei amintite. Dar în aceeași zi, inginerul Vărgatu solicitase ca tractoristul respectiv să continue semănatul florii-soarelui! După alte câteva zile, nu șeful secției, ci... socrul acestuia i-a cerut altui tractorist, Niculae Drăgănescu, să-și lase treburile în cîmp și să tragă apă cu pompa pentru nevoile construcției casei.

Cu alte cuvinte, pînă nu faci foc, nu iese fum! Rămîne să-și spună punctul de vedere și conducerea I.M.A. Lugoj cu privire la cele semnlate.

AI. ION

Uzina de reparații CODLEA

Str. Grădinarilor nr. 12

Telefon: 24740 — 51341

Execută pentru anul 1971 fără repartiție :

- Bastoane electrice
- Garduri electrice
- Cricuri hidraulice de 3 t
- Macara mobilă de 1 tonă tip „Girafa”
- Dispozitive de rectificat scaune supape

Execută pentru 1971 pe baza de repartiție

- Dispozitive de încercat injectoare
- Instalații de tuns oi
- Piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole
- Electro Vulcanizatoare

Recondiționează prompt, fără repartiție :

generatoare, demaratoare, rele, magnetouri, pompe hidraulice și distribuitoare pentru tractoarele U.T.B. și U 650.

Comenzile pentru produsele nedirijate se primesc pînă la data de 30 iunie 1970.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 21 — 27 iunie

RADIO

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.45; 11.15; 14.00; 16.30; 22.15; programul II: 15.00; 16.00; 18.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.10; 13.15; 15.55; 18.00; 18.50; 19.20; 21.45; 22.35; 23.00; 0.03—5.00; programul II: 6.00; 9.12; 13.00; 14.30; 15.45; 17.00; 20.00; 20.10; 22.50; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.05; 12.30; 13.45; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.10; 14.03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 7.30; 8.30; 12.15; 13.22; 15.00; 18.30; 20.25; 21.51; 22.30; 23.00; 0.03—5.00; programul II: 7.10; 11.30; 13.00; 14.30; 17.00; programul III: 17.00.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.05; 11.15; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 14.03; 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 7.30; 8.30; 11.15; 12.15; 13.22; 14.25; 18.30; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03—5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 15.30; 17.00; 20.40.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.10; 9.00; 11.00; 14.03; 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 7.30; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03—5.00; programul II: 7.10; 11.20; 14.30; 15.30; 17.00; 22.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 14.03; 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 7.30; 8.30; 10.30; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03—3.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.03; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.25; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.20; 14.03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 7.30; 8.30; 9.50; 10.30; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03—3.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30.

SIMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5.06; 6.05; 11.36; 12.30; 20.30; programul II: 6.10; 9.00; 11.20; 13.00; 15.35; 18.00; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 7.30; 8.30; 10.05; 12.15; 13.22; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.10; 10.30; 11.35; 14.03; 17.35.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Microavanpremieră; 9.00 — VIAȚA SATULUI Din cuprins: ● Calendarul agricol ● Vatra satului — lucrări de refacere în comuna Chetani, județul Mureș ● O experiență de o viață — convorbire cu Constantin Popa, președintele C.A.P. „Por Mărunt”, județul Ialomița ● Cîntă orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii ● 10.00 — Simfonia a V-a de P. I. Ceaikovski; 11.00 Tele-vacantă; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Căminul; 13.15 — Emisiune în limba maghiară; 17.00 — Microavanpremieră; 17.05 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.10 — „Hai să-ntindem hora mare”; 17.40 — Cravatele purpurii; 18.35 — Magazin duminical; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — FINALA CELEI DE-A IX-A EDIȚII A CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL.

Transmisiune directă de la Ciudad de Mexico; 21.45 — Reportaj T.V.; 22.05 — Electronii în lumina reflectoarelor; 22.35 — Telesport; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 19.50 — FINALA CELEI DE-A IX-LEA EDIȚII A CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL. Transmisiune directă de la Ciudad de Mexico; 21.45 — Carnet plastic. Salonul de primăvară; 22.00 — Roman foileton: „Casa Buddenbrook”. Reluarea episodului II.

LUNI: 18.00 — Microavanpremieră; 18.05 — De ce urmez seralul?; 18.35 — Panoramic științific; 19.00 — Actualitatea în economie; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Agenda politică; 20.00 — Roman foileton: „Casa Buddenbrook” (IV); 20.45 — Intre metronom și cronometru; 21.45 — Duete folclorice; 22.05 — Rampa; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARTI: 18.00 — Microavanpremieră; 18.25 — Sub semnul profesiei; 18.45 — Studioul artistului amator; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Seară de teatru: „Mizantropul” de Moliere; 22.10 — Polivalente muzical-coregrafice; 22.35 — Cronica literară; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18.00 — Microavanpremieră; 18.05 — Universal-sonor; 18.30 — Actualitate în economie; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Telematematica: „Bandiții din Orgosolo”. O producție a studiourilor italiene; 21.55 — Viața literară; 22.25 — Galeria marilor interpreți români — Ludovic Soles; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 17.00 — Microavanpremieră; 17.05 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.10 — Emisiune în limba maghiară; 17.40 — Film serial: „Trei prieteni”; 18.05 — Mult e dulce și frumoasă; 18.30 — Actualitatea în economie; 18.50 — Pe valea Rinului; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Călătorie în lumea desenului animat; 20.30 — Teatru scurt: „Omul destinului” de B. Shaw; 21.15 — Cadran internațional; 21.45 — Jocul sabelor; 22.00 — Poșta T.V.; 22.15 — Arte frumoase; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Seară cehoslovacă; 22.00 — Emisiune literară; 22.20 — Film serial: „Rocambole”. Reluarea episodului VI.

VINERI: 17.00 — Microavanpremieră; 17.05 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.10 — Telescoală; 18.00 — Meteo-recomandări pentru excursioniști; 18.20 — Teleglob — Congo-Kinshasa; 18.45 — La volan; 19.00 — Reflector; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film artistic: „Fratii Karamazov” — o producție a studiourilor sovietice (seria a II-a); 21.10 — Mai aveți o întrebare?; 22.10 — În direct de la Viena: Concert Beethoven; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂTĂ: Programul I: 17.00 — Microavanpremieră; 17.05 — BULETIN DE ȘTIRI; 17.10 — Emisiune în limba germană; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Fant divers; 21.15 — Film serial: „Rocambole” (VIII); 21.55 — Parada vedetelor: Mina; 22.45 — Of. inimioară; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport. Programul II: 20.00 — Poesis: Zaharia Stancu; 21.15 — Cîntec și jocuri populare prahovene; 20.45 — „Sărgătorul”; 21.25 — Seara melomanului; 22.05 — Film serial: „La fiecare km” (IV). O producție a studiourilor din R. P. Bulgaria.

Din sumarul numărului din luna iunie al revistei

„MECANIZAREA ȘI ELECTRIFICAREA AGRICULTURII”

Adoptînd același principiu ca și la numerele precedente din acest an, revista „Mecanizarea și electrificarea agriculturii” din luna iunie apare ca un număr special, abordînd de data aceasta tema mecanizării lucrărilor de recoltat la culturile de vară.

Avînd în vedere că pentru recoltarea culturii grîului combina C 12 capătă o importanță tot mai mare, folosirea și exploatarea rațională a acesteia face obiectul unui amplu articol. Urmează o serie de alte titluri, printre care, „Mecanizarea recoltării furajelor”, „Recoltarea mecanizată a mazării, fasolei și soiei”, „Folosirea mașinilor pentru recoltarea inului”, „Mărirea parcelelor pe care se lucrează mecanizat”.

Dintre articolele cu alte subiecte, de mare interes pentru munca mecanizatorilor cităm: „Organizarea procesului de producție în secțiile de mecanizare mari”, „Sporirea veniturilor și reducerea cheltuielilor în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii”, „Eficiența repartizării tractoarelor agricole pe secțiile de mecanizare folosind programarea liniară”, „Gospodărirea rațională a combustibililor și lubrifianților”.

Sumarul revistei cuprinde, de asemenea, o rubrică de inovații.

ASOCIAȚIA CRESCĂTORILOR DE ALBINE — A.C.A.

COMBINATUL APICOL

BUCUREȘTI

B-DUL FICUSULUI NR. 42, SECTORUL 1

Oferă spre vânzare

unităților cooperatiste și întreprinderilor agricole de stat posesoare de stupine, inventar apicol de înaltă productivitate pentru extracția și maturarea mierii.

Folosirea unor asemenea utilaje creează posibilități de mecanizare a lucrărilor în stupine, de scurtare a ciclului de extracție a mierii și de obținere a unor sortimente de miere cu indici fizico-chimici îmbunătățiți.

În acest sens, Combinatul apicol — București pune la dispoziția solicitanților camere termostat cu temperatură controlată și cu capacitatea de 27 mc., extractoare radiale din oțeluri inoxidabile cu antrenare electrică și 32 sau 52 rame, cuțite pentru descăpăcit electrice și cu abur, maturatoare din oțel inoxidabil de 1 500, 2 500 și 3 500 kg., maturatoare din tablă protejate cu vopseluri alimentare cu aceleași capacități, precum și descăpăcitoare manuale și mecanice.

Totodată, prin comenzi ferme, se pot comanda instalații complete de extracție și condiționarea mierii, pentru stupine: pină la 500 de stupi, între 500 și 1 500 de stupi, între 1 500 și 3 000 de stupi, și de peste 3 000 de stupi.

UZINELE PLOIEȘTI

Bd. Republicii nr. 285

livrează doritorilor (unităților agricole și locuitorilor din mediul rural) fără repartitie:

- spălătoare cu picurătoare pentru bucătării din porțelan
- plăci ceramice glazurate în diverse nuanțe de culori pentru placaj pereții interiori și exteriori.

Informații suplimentare se pot primi la serviciul comercial al uzinei, telefon 23562.

Cu 6 lei un autoturism „DACIA 1100”

Cu numai 6 lei, prețul unui loz la seriile speciale, participantul Nicolae P. din Botoșani a obținut un autoturism „DACIA 1100” la LOZ IN PLIC.

Oricine îl poate imita participînd cu perseverență la sistemele Loto — Pronosport.

CALEIDOSCOPI

DE LA LUME ADUNATE

CANGURUL INTRA IN ZOOTEHNIE

● Cangurul are o carne foarte gustoasă, apreciată competent de gospodine. Primele cantități de carne de cangur, expediate de Australia, erau destinate pentru hrana animalelor, dar oamenii au încercat și bine-înțeles că i-au prins gustul. În prezent, clienții cei mai devotați consumului de carne de cangur sînt japonezii, mareații, iar din Europa,

în special, englezii și locuitorii Germaniei occidentale.

ENIGMA RĂMINE

● Adaptarea vegetalelor în deșerturi este o treabă foarte grea și complexă. Vegetalele specifice deșerturilor au rădăcini lungi, care permit să-și absoarbă apa din

straturile adinci ale solului. Coroana, suprafața lor foliară este foarte redusă, deoarece aceste plante „fac tot ce pot”, pentru a evita evaporarea apei, atât de prețioasă pentru ele.

În general, oamenii de știință nu au putut explica complet cum au

reușit unele plante să se adapteze la deșert sau la solurile sărate: datorită selecției naturale, unui mecanism complex care scapă, sau intervenției mediului inconjurător? Cert este că, în prezent omul se străduiește să realizeze el însuși câteva fenomene de adaptare interesante. Iată de ce periodic, sub patronajul UNESCO, se organizează colocvii internaționale cu privire la pămînturile aride, „asalturi” împotriva deșerturilor, cum denumește aceste reuniuni de știință, plastic, un publicist francez.

UN CLOPOT... VIU

● Ați auzit de pasărea „clopot”? Această pasăre,

care trăiește în pădurile Braziliei, de mărimea unei mierle, cu pene colorate pestrui, cîntă cu o putere incredibilă. Îndeoșebî cînd arșița devine

insuportabilă și cînd toate viețuitoarele oboșite amuțesc, pasărea scoate din gîtlejul ei niște sunete ca de clopot. Aceasta se aude la depărtări de 3-5 kilometri.

CEA MAI LACOMĂ PASĂRE. CÎNTĂREȘTE... 3 GRAME

● Pusă sub observație timp de 16 ore, pasărea Colibri, care cîntărește abia 3-4 grame, a băut 2,5 g de apă și a mîncat

2,5 g. de zahăr. În total ea a efectuat un număr de 177 de înghițituri. Pe drept cuvînt, savanții au denumit-o pasărea cea mai lacomă din lume!

Cunoașteți rasele de cai cu ajutorul filateliei

Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor pune în circulație o emisiune de mărci poștale, formată din 6 valori, intitulată „Cai”.

În cadrul seriei, valorile au fost dispuse astfel: valoarea de 20 bani: **pur singe arab**, Originar, după cum îl arată și numele, din Arabia, este unul din caili cei mai răspîndiți, care stau la baza altor rase. În țară îl întîlnim la herghelile din Mangalia și Simbăta de Jos; valoarea de 35 bani: **trăpaș american**. Cal foarte robust, de talie mare, apt pentru tracțiune. Îl găsim la herghelile din Rușefu, Bonți-

da, Simbăta de Jos și Mangalia; valoarea de 55 bani: **ghidran**. Cal jumătate pur singe arab și jumătate pur singe englez, sau cum i se mai spune anglo-arab; valoarea de 1 leu: **huțul**. Cal de munte de statură mică, cu git scurt, foarte stufos. Huțutul este cunoscut pentru marea lui rezistență la poveri. Fiind un cal de samar îl întîlnim în majoritatea zonelor de munte; valoarea de 1,50 lei: **pur singe galop**. Cal de origine engleză care se remarcă prin frumusețea sa, de statură înaltă, zvelt, apt pentru călărie și curse. Pur singele englezesc este un cal cu o slabă rezistență, debil, pretențios, de aceea necesită o îngrijire foarte atentă; valoarea de 2,40 lei: **lipițan**. Cal frumos, de talie mare care se remarcă prin capul de formă convexă. Este bun pentru tracțiune și povară.

DELFINUL SE POATE ÎNECA ORICÎND!

Există oare vreun animal despre care s-a vorbit mai mult, în ultima vreme, decît despre delfin? Viața, obiceiurile, comportarea lui au fost studiate în fel și chip și concluziile au fost, după cum se știe, uimitoare. Aprecierile savanților pentru această blindă viețuitoare marină merge atît de departe încît ea a fost clasată, din punctul de vedere al inteligenței pe scara animală pe locul al doilea, adică imediat după om, înaintea gorilei și a cimpanzeului. Explicația constă în mărimea creierului delfinului. Într-adevăr, omul dispune de 250 g de creier pentru ficcare 30 cm de talie, delfinul — de 200 g, în timp ce gorila are abia 85 g.

Delfinul își petrece toată viața în apă și este dintre cei mai buni înotători printre viețuitoarele marine. Cu toate acestea, delfinul nu e pește ci mamifer, un cetaceu. El naște pul vii, în apă, pe care îl hrănește cu lapte, tot în apă. Scheletul lui e osos. Respiră ca și omul cu ajutorul plămînilor și, de aceea, este obligat să se ridice, din timp în timp, la suprafața apei, la intervale care merg de la 2 la 6 minute, pentru a elimina aerul viciat și a inspira altul proaspăt. El respiră cu ajutorul unei valve aflate pe creștetul capului. Cînd animalul se află în apă, valva se închide.

Delfinul, firește, nu se poate dispensa de respirație nici cînd doarme. De aceea, fără îndoială, el nu se lasă cuprins de somn, în medie, 30 de secunde. Nici cînd leneși nu-și permit să doarmă mai mult de 5 minute, pentru că pericolul de înec îi pîndește oricînd!

Călătorul, care poposește la Mănăstirea Neamțului, va avea prilejul să afle vizitînd catacombele mănăstirii, despre o neobișnuită întimplare, petrecută acolo cu un veac și ceva în urmă, întimplare învăluită încă și acum în mister.

La 14 km. depărtare de Tirgu Neamț, pe valea pîrului Nemțisor, în mijlocul unei poeni inconjurate de dealuri împădurite, în inima codrilor Neamțului de odinioară, se ridică Mănăstirea Neamțului, a cărei biserică, ctitorie a domnului Ștefan cel Mare, a fost ridicată de acesta după victoria de la Codrii Cosminului. Este cea mai de seamă creație a meșterilor din timpul marelui voievod și a servit drept model pentru construcția celorlalte biserici mănăstirești ridicate în Moldova, în veacul care a urmat.

În bolnița din cimitir, printre craniile foștilor monahi, se află acela al... unei femei. Este vorba de o frumoasă grecoaică, pe nume Calipso, pentru care poetul rus Pușkin a compus cunoscutul poem „Șalul Negru”.

În Scrisoarea a VII-a numită și „Calipso”, povestitorul Constantin Negruzzi vorbește despre această femeie pe care el însuși a cunoscut-o în vara anului 1822.

După 1823, el nu a mai știut nimic despre „greața cea frumoasă”.

În scrisoarea amintită, Negruzzi mai relatează că, într-o seară de noiembrie a anului 1824, pe viscol și ploaie, un tinăr oboșit, cu hainele ude, bătut la poarta Mănăstirii Neamțului și ceru voie să intre. Fiind dus înaintea stareșului, el spală că este străin și orfan și dorește să se călugărească. Stareșul îl dădu spre ucenicie unui bătrîn sihastru care locuia în afara mănăstirii, în munte. Lîngă acesta tinărul „petrecu trei ani în cea mai mare cucernicie și umilință”.

Într-o dimineață, tinărul fu găsit mort. Și cînd au fost să-l îngroape, au găsit pe pieptul său o hîrtie pe care scria:

„Greiț-am, Doamne! Păcătuit-am, Doamne! și nu sint vrednică a mă uita la cer, dar covîrșească îndurarea ta, mulțimea fărădelegilor mele! Doamne! Miluește și iartă pre păcătoasa Calipso!”

Ce va fi determinat pe tinăra femeie să-și sfîrșească zilele într-o mănăstire de călugări, e greu de spus. Și poate, pentru totdeauna, lucrul acesta va rămîne nelămurit.

Iolanda IONESCU

„EXPO-FLORA BUCUREȘTI '70“

De cîteva zile, în marele parc bucureștean Herăstrău, „Expo-flora București '70” atrage necontenit zeci și sute de mii de vizitatori. Lucrul pe deplin explicabil dacă ne gîndim că vizitarea ei echivalează în sensul cel mai pur al noțiunii, cu un popas de neuitat într-un peisaj care-și fură inima și mințea deopotrivă. Pe un covor de verdețură și flori, care se întinde pe aproximativ 10 hectare mai mulți „gospodari” — amintim principalii exponanți: Administrația parcurilor din orașul București, Intreprinderea horticolă „1 Mai”, Catedrele de horticultură și de botanică ale Institutului agronomic „N. Bălcescu” și Universității București — au ținut să organizeze, și au reușit, atracția unui interesant concurs de frumusețe florale.

Această călătorie în patrimoniul sublimului din natura patriei începe la intrarea din Piața Aviatorilor, unde peluze verzi și colorate sugerează arta populară din Maramureș și Oltenia, Argeș, Moldova și Dobrogea. După un scurt popas în splendorile oferite de miile de trandafiri și alte specii de fru-

musefe, vizitatorul admiră, la ieșire, un original acvariu, amenajat cu plante de apă.

După ce ne informează ing. Ioan Horvat, directorul administrației parcurilor din Capitală, expoziția va fi deschisă pînă în toamnă, pentru a se redeschide din nou în vara următoare. Succesul de care se bucură expoziția este explicabil în mare măsură și de migala cu care ea a fost pregătită și este întretinută. La amenajarea ei au participat peste 500 de lucrători. Deoarece în această neobișnuită expoziție „exponatele” vor trebui să fie totdeauna... frumuse, atenția organizatorilor este îndreptată spre improspătarea periodică a florilor.

Expoziția include și o colecție dendrologică — arbori și arbuști exotici din toate continentele: bradul american, bambusul, bradul caucazian, lăricele japonez. Colecția de trandafiri este și ea dotată cu ultimele noutăți: trandafirul spartan, super-star, bacchara, migrete, care încîntă privirile omului pe multe din meridianele globului.

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL

„TERTIUM NON DATUR“

Tilcul înțeleptelor cuvinte latine: „A treia soluție nu există” — iată că se confirmă, mai mult ca oricînd și în fotbal, la ediția din acest an a „Zeței de aur”, din Mexic. Într-adevăr, în jocul cu balonul rotund se confirmă că în afară de cele două metode, apărare-atac, alta nu „se dă” în realitate. „Temporizarea” devine un anacronism, și în sferturile de finală echipa Anglicii care, conducîndu-i pe vest-germani cu 2-0, a preferat să plimbe balonul la mijlocul terenului o bună bucată de vreme, în speranța că va putea păstra rezultatul, s-a dovedit a fi greșit grav. Partenera ei de joo a fost învitată astfel să „respire”, să se reorganizeze, a sesizat oboseala băieților lui Alf Ramsey, a trecut hotărît la atac. Și ceea ce de obicei într-un meci cu o astfel de miză s-ar pare că e imposibil, a devenit certitudine: un sut violent al lui Beckenbauer, un splendid cap al lui

Seeler, o reluare din volă a lui Müller, și iată prin cele trei goluri o senzațională răsturnare a situației.

La sfîrșitul acestei întîlniri, care desemna echipa R. F. a Germaniei ca viitoare adversară a Italiei, ne-am gîndit, firește, la greșelile de care sa făcîut vinovat îndeosebi Angelo Niculescu indicînd „temporizarea” în meciul cu Anglia, în care dacă am fi mers pe atac continuu, așa cum au procedat vest-germanii, am fi obținut o certă victorie.

Dintre rezultatele sferturilor de finală s-au mai desprins însă și alte învățămînte pline de tilc pentru Angelo Niculescu. În fotbal nu trebuie să pornești niciodată cu gîndul că ceva este imposibil, că primînd, de pildă, un gol echipa trebuie să se resemneze.

Dar nu numai ideea condamnării atitudinii de prudentă excesivă și de teamă, cum s-au petrecut lucrurile cu echipa

noastră în meciul cu Anglia și în primele 20 de minute cu Brazilia, trebuie reținută din desfășurarea „sferturilor”, ci și adevărul că antrenorii lucizi nu îi țin niciodată pe tușă la înfînit pe marii jucători, oricare ar fi sentimentele lor personale față de aceștia. Fără îndoială, „tricolorii” noștri care au sosit încă de luni la București au relatat și vor relata încă multe aspecte inedite din care se poate învăța, pe marginea prezenței lor în optimele campionatului mondial. Deocamdată vrem să subliniem „amănuntul” deloc neglijabil, că introducerea lui Riva, ținut de o parte pînă acum de către antrenorul italian, deși se părea că și el era tentat să procedeze ca Angelo Niculescu în cazurile Răducanu-Dobrin, a dus la întărirea forței de șoc a „squadei azzura”, vedeta de la „Caligari” înscriind două goluri, dintre care unul de o frumusețe rar întîlnită pe stadioanele lumii. După cum antrenorul vest-german care-l „păstrase” și el în tribune pe Grabowski, trimițîndu-l în sfîrșit inspirat în teren, se pare că a deczis zăruirile în favoarea sa.

Vor curge încă multe riuri de cerncală pe marginea jocurilor din Mexic.

Al. IANCU

DOCUMENTAR EXTERN

Revista „Unasyva”, publicație a F.A.O. specializată în silvicultură și industria lemnului, face o interesantă prezentare a progreselor recent obținute în științele silvice. Am ales, pentru cititorii noștri, câteva aspecte mai semnificative pe care le înfățișăm în cele ce urmează.

PROGRESE RECENTE ÎN ȘTIINȚELE SILVICE

Evoluția din ultima vreme, a diverselor sectoare ale științei și tehnologiei forestiere a redus dificultățile de ordin biologic și tehnic pe care le întâmpină silvicultura ca activitate economică. În trecut, producția forestieră a multor țări depindea în primul rând de pădurea naturală. Acum, însă, este tot mai larg recunoscută necesitatea de a crea plantații forestiere pentru a completa sau chiar a înlocui, acolo unde este cazul, resursele naturale. Mai cu seamă pentru țările în curs de dezvoltare — subliniază articolul — popularea artificială aduce avantaje numeroase și importante, în primul rând pentru că permite utilizarea mai eficientă a timpului și a spațiului, furnizând o materie primă de dimensiuni și calitate relativ uniforme. Există, firește, și alte avantaje pe care nu le mai amintim. Vom sublinia însă faptul — care ni se pare deosebit de important — că plantațiile se pretează, mai bine decât

pădurile naturale, la aplicarea progreselor științei.

Articolul publicat de „Unasyva” abordează în continuare o problemă extrem de interesantă și anume aceea a fertilizării solurilor forestiere. Odinioară se considera, în general, că o mare parte din îngrășămintele administrate pe aceste soluri s-ar pierde prin spălare. Chiar și atunci când îngrășămintele aveau o acțiune evidentă asupra creșterii și rezistenței arborilor tineri, recent plantați, se considera că durata acestui efect este îndoielnică. Adevărul este că natura și amploarea reacției arborilor la îngrășămintele aplicate în diverse stadii ale creșterii lor erau insuficient cunoscute și nu se știa care va fi calitatea lemnului produs de arborii fertilizați.

Acum, însă, lucrurile stau altfel. Informații primite din întreaga lume arată că teama de a asista la pierderea prin levigare a elementelor fertilizante a fost

exagerată în multe bazine forestiere. Chiar și în solurile cu pietriș s-a constatat că, la 5 ani după administrarea de îngrășăminte azotoase, azotul a fost spălat abia într-un strat de numai câțiva centimetri sub orizontul superficial. Explicația constă în caracteristicile ecosistemului forestier, care îi permit să rețină foarte mult timp îngrășămintele. Absorbite prin rădăcinile arborilor, acestea sînt încorporate țesutului vegetal și sfîrșesc prin a fi redată solului odată cu căderea frunzelor, a fructelor, a crengilor. Acest ciclu (absorbție — redare — reabsorbție) influențează în mod evident asupra duratei efectului îngrășămintelor. Observațiile făcute arată că acțiunea se poate prelungi pînă la 40 de ani după administrare, după tipul și cantitatea îngrășămintelor folosite, natura solului, climă, condiții de drenaj, eficiența ciclului nutritiv.

Efectul poate fi uneori uimitor. Astfel, la aceeași specie, în bazine comparabile, au fost înregistrate creșteri depășind cu 15—20% pe cele realizate în zone nefertilizate. În țările scandinave s-au făcut experiențe din care a rezultat că e lesne să se obțină sporuri de 30—50% față de creșterea periodică medie. Acest tip de reacție a fost observat în toate stadiile de creștere a unei plantații forestiere și s-a stabilit că îngrășămintele au avut un efect favorabil asupra plantațiilor forestiere, chiar și după ce virfurile copacilor au format un plafon continuu.

MILIOANELE DIN BRICHETE

Supranumit „experimentul de la Tulisk”, procedeu de transformare a borhotului rezultat din procesul de producție a zahărului, în brichete și granule îmbunătățite a reținut atenția oamenilor de știință și a lucrătorilor din agricultura Uniunii Sovietice. Lucrul nu e de mirare dacă avem în vedere că, potrivit unor calcule estimative, prin brichetarea sau granulara borhotului s-ar putea realiza, la scara economiei unionale, beneficii imense, rezultate atât din sporurile de producții obținute prin noua metodă de furajare, cât și prin economiile realizate în transporturile feroviare. La ora actuală sînt efectuate transporturile de borhot în 675 000 de vagoane și 22 000 de cisterne. La aceasta se mai adaugă și 47 000 de camioane.

Tochmai din aceste motive, în U.R.S.S. sînt coordonate eforturile mai multor institute de cercetări, în vederea realizării brichetelor de borhot. Prin aceasta se urmărește de fapt reducerea la minimum a pierderilor de substanțe nutritive din borhot și a cheltuielilor de manevrare și administrare. După cum e lesne de bănuț, borhotul conține pînă la 93% apă, ceea ce și explică de fapt dificultățile de păstrare și transport. Lucrul devine și mai evident dacă amintim că pierderile cauzate de conservarea borhotului pînă în momentul livrării pot atinge 30%. La acestea trebuie să mai adăugăm 3%, care reprezintă pierderile „modeste” rezultate în timpul încălzirii, descărcării și a furajării. Dacă transportul borhotului se face sub formă de brichete aceste pierderi sînt practic eliminate; totodată, necesarul de vagoane se reduce de 8 ori iar numărul camioanelor de 11 ori.

Intrucît borhotul este un furaj sărac în vitamine și albumine, se pune problema îmbunătățirii lui. Cercetătorii de la Academia unională de științe agricole „V. I. Lenin” au întocmit o „rețetă” a cărei aplicare duce la îmbogățirea

brichetelor. Această rețetă prevede: 54% borhot, 13,4% melasă, 29% tărîțe, 0,8% carbamidă, 0,1% concentrate de vitamine și microelemente.

Primele animale cărora li s-au administrat aceste „delicatese” aparțin unui colhoz din raionul Uzlovski, din regiunea Tulisk. Sporurile înregistrate la taurinele furajate au fost de 1 kg față de numai 600 g. la cele aflate în grupa de control. Stațiunea experimentală agricolă din această regiune a întreprins și ea experiențe asemănătoare. Taurinele cărora le-a fost asigurată hrana cu brichete și granule au prezentat sporuri cu 45% mai mari față de cele aflate în lotul martor.

Importanța acestor rezultate sugerează dimensiunile succeselor viitoare. Conform unor calcule, brichetarea cantității de borhot existente la nivelul economiei naționale ar duce la obținerea unei producții de 5 milioane tone de furaj de calitate superioară.

De pe acum sînt prevăzute măsuri care să asigure această producție. În R.S.F.S.R. există un proiect care prevede producerea brichetelor în 6 mari fabrici de zahăr. Se întrevăd posibilități de obținere a brichetelor și în alte localități din Ucraina, în regiunile Tambov, Voronej, Kursk cit și în alte republici.

La fabrica de zahăr din Bijsk, e în curs de construcție o astfel de secție cu o capacitate de 100 tone de brichete al cărei cost se ridică la 1 285 000 ruble. Într-un sezon, timp de 140 zile de muncă, se vor produce 14 000 tone de brichete, care necesită 224 000 tone de borhot. După unele calcule, chiar în acest an fabrica va aduce un venit de 635 000 ruble.

Așa cum se prezintă încă la ora actuală, brichetarea borhotului reprezintă o metodă sigură de sporire a producției în zootehnie, o sursă nepuizabilă pentru creșterea veniturilor. Milioanele din brichete așteaptă!

ORIZONTURI

SUCESUL FILMELOR AGRICOLE ROMĂNEȘTI

Între 8—14 iunie a.c. a avut loc la Eger (R. P. Ungară) Festivalul internațional al filmului agricol, la care au fost prezentate peste 70 de filme din 7 țări socialiste. Cele 7 filme prezentate de țara noastră s-au bucurat de un succes deosebit, toate fiind premiate. Filmele românești și îndeosebi cel privind cultura legumelor în sere au primit marele premiu al județului Heves, iar filmul „O zi în fermele de stat” a fost distins cu premiul special al Ministerului Agriculturii și Alimentației al țării gazdă.

PESCUITUL CU AJUTORUL UNUI CALCULATOR ELECTRONIC

Oamenii de știință de la Institutul tehnic pentru industria piscicolă din Kaliningrad (U.R.S.S.) au observat că la pescuitul peștelui se creează o situație tipică de joc: pescarii „se joacă” cu marea, căuțind să ghicească unde se ascund bancurile de pește. Să presupunem că în trei regiuni de pescuit, situația aproape una de cealaltă, se trimite o flotilă din 25 de nave. Cum să fie amplasate aceste nave pentru ca să se prindă cit mai mult pește? În general vorbind, în cazul de față sînt posibile 350 de variante și nu trebuie aleasă decât cea optimă, sarcină careia îi poate face pe deplin față teoria jocurilor. Datele inițiale pentru calcul sînt obținute amplasînd navele pe baza experienței și intuiției căpitanilor. Apoi, cifrele indicînd cantitatea de pește prins de fiecare navă sînt transmise prin radio la central de calcul. Peste cîteva secunde, calculatorul electronic găsește varianta optimă. Rezultatele calculului sînt transmise căpitanilor, care sînt sfătuiți cum anume să amplaseze navele. Primele rezultate experimentale au arătat că grație calculatorului electronic se asigură condiții excelente de pescuit.

CURĂȚITOARE DE CEREALE DE ÎNALT RANDAMENT

În Danemarca a fost realizată o curățitoare de cereale cu debit de 10 t pe oră. Ea poate fi racordată direct la conducta de debitare a cerealelor de la banda transportoare sau ventilator.

Mașina are o înălțime de 25 ton și în ea este încorporat un ventilator cu mai multe palete, acționat de un motor electric așezat în partea laterală a curățitoarei.

Puțerea motorului electric este de 0,75 C.P. Aerul de la ventilator, îndreptat împotriva fluxului de cereale, captează praful, produsele rămase de la curățirea granelor, palele și alte impurități care sînt injectate printr-un orificiu cu diametrul de 6 poli aflat în corpul ventilatorului, în timp ce cerealele curățate sînt debitate spre a fi curățate mai departe. Gradul de curățire depinde de consumul de aer prin ventilator și este reglat prin întorcerea unei pîrghii care deschide sau oprește fluxul de aer. Prin rotirea atât a curățitorului, cit și a ventilatorului poate fi modificată direcția de eliminare a impurităților.

PRIMA UZINĂ FRANCEZĂ DE TRITURARE A SOIEI

La Saint Nazaire a intrat în funcțiune uzina „Eurosoia” cu o capacitate de prelucrare de 1 200 t de boabe de soia pe zi din care se vor obține 200 t ulei și 960 t turte. Procesul de producție este în cea mai mare măsură automatizat și este supravegheat de numai 60 persoane.

BIOSTIMULATOR AL CREȘTERII ANIMALELOR

Specialiștii de la fabrica de zahăr „Dmităr Blagoev” din Russe au pus la punct tehnologia preparării eficiente a L-lizinei, care stimulează creșterea animalelor. Produsul se obține prin fermentare, folosindu-se produsele reziduale ale industriei de transformare a sfeclei de zahăr. Noul proces tehnologic înlocuiește cu succes făinurile de pește și de oase, folosite pînă în prezent pentru îmbogățirea furajelor.

L-lizina va fi folosită, de asemenea, în industria alimentară, medicină și în alte domenii.

INDUSTRIA CHIMICA ISRAELIANA PRODUCĂTOARE DE MATERII DE BAZĂ SI DE SINTEZA A INGREDIENTILOR ACTIVI PENTRU PRODUSE CHIMICE UTILIZATE IN PROTECȚIA PLANTELOR

LIVREAZĂ :
MATERIALE TEHNICE, PROCEDEE SI FORMULE PRIVIND INSECTICIDE :
 Bromex (Naled)
 Catnion (Fosfazin)
 Diazol (Diazinon)
 Divipon (Dichlorvos)
 Ravyon (Carbaryl)
 Thionex (Endosulfan)
ACARICIDE :
 Acarin (Dicofol)
 Benzilan (Clorobenzil)
FUNGICIDE :
 Folpan (Folpet)
 Merpan (Captan)
 Zidan (Zineb)
HERBICIDE :
 Alba Super (2,4-D)
 Di-On (diuron)
SOLANASET :
 (N-metilatyl phthalamid acid)
 Regulator al creșterii plantelor
EXEM & ETGRAL
 Emulgatori pentru formularea pesticidelor
TAG — Ceară izolată pentru fructe
RAȘINI — POLIESTERICE pentru agricultură, industrie și construcții

Căsuța poștală 60
 Telex : 05—76
 Telegame : MACHEM
 BEER-SHEVA, Israel

MAKHTESHIM BEER-SHEVA CHEMICAL WORKS LTD.

PRODUSELE NOASTRE CONTRIBUIE LA CREȘTEREA PLANTELOR

AGRICULTURA PE GLOB

TEMEIURILE AGRICULTURII FRANCEZE

Parisul, căruia l-am admirat de pe înălțimea colinei Montmartre chipul enigmatic printre vălurile de ceață ale unei primăveri prea puțin generoase, Parisul pe ale cărui bulevarde și străduțe l-am descoperit pe pieton — o noțiune, o structură cu nenumărate fațete, dintre care cel puțin una poartă chipul turistului străin mereu prezent, Parisul marii arte, al monumentelor fundamentale și al istoriei care te înconjoară acaparator, acest Paris ne-a oferit neașteptata imagine a unei lumi extraurbane prin definiție: agricultura. O asemenea posibilitate li se oferă tuturor celor care se află în capitala Franței în luna martie, atunci când se organizează Salonul internațional al agriculturii. Afluența foarte mare de vizitatori — de ordinul multor sute de mii — care vin la Parcul de expoziții de la Porte de Versailles, un punct nu tocmai central al orașului, pentru a vedea salonul ar fi de ajuns pentru a demonstra interesul de care se bucură agricultura ca indeleptică, ca teren de manifestare a pasiunii și a spiritului inovator, a ingeniozității și talentului. Într-adevăr, agricultura se bucură de interes cu condiția ca acesta să fie captat, canalizat, stimulat printr-o inteligentă propagandă agricolă. Iar salonul este o expresie a unei asemenea iscusite și inimoase propagande.

În concepția organizatorilor săi, Salonul internațional al agriculturii, cu Concursul general agricol pe care-l găzduiește în fiecare an, reprezintă arena unei înalte competiții în care se confruntă cele mai valoroase exemplare animale și cele mai bune produse ale pământului Franței. Prin felul în care este organizat, prin activitatea pe care o adăpostește în fiecare din cele 9 zile cât durează, prin animația sa plină de pitoresc, el se înfățișează — potrivit expresiei, comisariatului general, dl. Marc Couillens — ca un „salon viu”. El este în același timp un soi de forum, în accepția cea mai autentică a noțiunii, care reunește, timp de câteva zile, agricultorii din regiunea pariziană, crescători de animale din Normandia, viticultorii bordelezi, într-un cuvânt, practicienii din întreaga Franță, experți, reprezentanți ai firmelor producătoare de chimicale, mașini și unelte pentru toate ramurile agriculturii și zootehniei, de furaje diverse, comer-

cianți și, în număr foarte mare, consumatori.

Cel care nu este avizat în materie de agricultură are prilejul să înțeleagă multe lucruri vizitând salonul. Nu încape îndoaială că la fel cu vizitatorul străin — primit aici cu multă căldură — parizianul neagricultor se poate informa în mod direct, făcând — cum le place francezilor să spună cu umorul care le e propriu — un mini-tur al Franței agricole. Deși nu se află pe

ÎNSEMNĂRI DINTR-O CĂLĂTORIE

primul plan al evidenței, la salon, problemele pe care le are de soluționat agricultura franceză — probleme de structură, de producție și uneori de supraproducție agricolă, chestiuni legate de unele deficite în zootehnie există și nu sînt trecute sub tăcere. Ele preocupă în înalt grad autoritățile competente cît și pe agricultorii mari și mici. Dar, odată cu cunoașterea problemelor majore ale agriculturii, vizitatorul salonului poate lua legătură — să zicem astfel — personal cu roadele pământului francez. Și, dacă acceptăm ideea că și contactul cu gastronomia contribuie la definirea vieții unui popor — și de ce nu am recunoaște un asemenea adevăr substanțial! — salonul oferă, într-o orchestrație înfinită de culori, panorama gustativă și olfactivă a provinciilor țării, exprimată în cea mai încântătoare formă culinară. Întregul salon poate fi parcurs în chip superficial într-un „galop” de câteva ore, dar pavilioanele provinciilor Franței nu pot fi vizitate „temeinic” nici în toată durata salonului. Și aceasta pentru unul și simplul motiv că a savura pateu de ficat, mezeli și cîrnați de o înfinitate de sorturi, fripturi la grătar preparate după rețete felurite, uneori apropiate de tradiția culinară românească, pui, patiserie de o diversitate extrem de agreabilă sau a degusta chiar cu parcimonie vinuri și alte băuturi de

categoria foarte diferite din Alsacia sau Bretagne, din Bourgogne sau Provence, din Valea Loirei sau Languedoc sînt treburi care cer timp, mult mai mult timp decît oricare dintre vizitatorii salonului poate avea la dispoziție pentru așa ceva.

Judecat cu luciditate acest stil de exuberantă întru chipare a specificului local, de înmănunchiere a unei multitudini de identități bine definite într-un tot armonios și atrăgător oferă un bun exemplu de propagandă pentru agricultura unei țări, cu eficiente impulsuri stimulatoare pentru exportul produselor ei, ca și pentru turism.

Concursul general agricol prilejuit de salon, în cadrul căruia se confruntă cele mai valoroase exemplare de animale — despre zootehnie și concursurile de animale vom vorbi într-un articol viitor — și cele mai bune produse agro-alimentare, oferă și el o pildă demnă de atenție. Însăși prezența la concurs, care nu este altceva decît finala unor concursuri regionale de selecție, reprezintă un certificat de valoare incontestabil, cu atît mai mult cu cît numai pentru admiterea, bunăoară, la concursul de vinuri au fost eliminați, în acest an, peste 5 000 de „candidați”, adică o treime din totalul celor acceptați pe plan local.

Pînă în cele din urmă au rămas în concurs 887 de produse lactate, 2 300 de vinuri, și 340 de produse diverse — de la păsări tăiate pînă la țuică și miere — care au format obiectul unui examen exigent desfășurat de 245 de juri.

Trecînd în revistă „ambasadorii” cei mai prețioși ai producției de 675 000 de tone de brînzeturi și 49 milioane de hectolitri de vin produse în Franța în 1969, — fără a aminti celelalte bunuri concurente — pretențiile juriu au acordat în total 290 de medalii de aur, ceea ce reprezintă un puternic stimulent pentru producători și, într-un fel, cel puțin teoretic, garanția că aceste produse vor înfrunta cu mai mult succes concurența. În plus, activitatea juriilor se desfășoară sub privirile multor oaspeți străini pe care exigența în acordarea notelor, calitatea ridicată la rang sacru pe treptele rafinamentului, nu pot să nu-i impresioneze. De altfel, acesta este un obiectiv fundamental dacă ne ghidăm după definiția pe care dl. Jacques DUHAMEL, ministrul francez al agriculturii, a dat-o salonului, într-o declarație făcută în chiar ziua deschiderii: „Aici este locul în care putem să ne arătăm temeierile în jocul dificil al competițiilor internaționale. Ele sînt imaginația, bunul gust, calitatea”.

Adrian COSTA

AL II-LEA CONGRES MONDIAL AL ALIMENTAȚIEI

Corespondență din Haga de la Eugen BUCIUMAN

În marea sală a „Palatului olandez al congreselor” din Haga s-a deschis la 16 iunie cel de-al II-lea Congres Mondial al Alimentației, organizat de F.A.O.

La această importantă reuniune participă peste 1 200 de delegații veniți din toate colțurile lumii, reprezentînd toate categoriile societății: personalități desemnate de guverne pentru a-și aduce contribuția la lucrările congresului prin competența lor, membri ai organizațiilor guvernamentale care cuprind diferite grupări profesionale, membri ai organizațiilor rurale, ai organizațiilor de tineret, ai sindicatelor, reprezentanți ai industriei, savanți și tehnicieni, reprezentanți ai comitetelor naționale F.A.O. și ale campianilor naționale împotriva foamei, precum și re-

prezentanți ai tuturor instituțiilor specializate ale O.N.U. Țara noastră este reprezentată de o delegație de specialiști condusă de prof. Nicolae Giosan, președintele Academiei de Științe Agricole și Silvicultură.

Deschiderea oficială a Congresului a fost făcută de către regina Olandei, Iuliana, care în cuvîntul său a subliniat necesitatea unei munci de echipă și a unei cooperări la scara mondială pentru rezolvarea problemelor majore ale alimentației.

A luat apoi cuvîntul U Thant, secretarul general al O.N.U., care a subliniat că anul 1970 este marcat de mai multe aniversări — printre care a 25-a aniversare a O.N.U. și a F.A.O. — precum și începutul a două acțiuni noi: deceniul O.N.U. pentru de-

zarmare și al doilea deceniu al dezvoltării.

„Toate acestea — a arătat în continuare U Thant — ne oferă prilejul de a proceda la un examen de conștiință și, ridicînd privirea deasupra sarcinilor cotidiene, de a considera într-o nouă viziune realizările și viitorul nostru. Tocmai acest lucru este chemat congresul să-l facă în domeniul fundamental al nutriției umane. Bazîndu-vă pe Planul Indicativ Mondial, urmează să examinați economia și perspectivele producției alimentare mondiale, disparitățile ce le prezintă situația nutrițională în diferite regiuni ale lumii, nevoile crescînde de alimente mai abundente și de mai bună calitate pentru hrănirea unei populații în creștere rapidă”.

În continuare, în cursul zilei de marți, au mai luat cuvîntul L. B. Pearson, laureat al Premiului Nobel, care a făcut o trecere în revistă a celor 25 de ani de activitate a F.A.O., B. J. Udink, ministrul olandez al cooperării și dezvoltării, precum și B. R. Sen, fost director general F.A.O. între anii 1956—1967.

Obiectivul congresului îl constituie analiza situației alimentației pe plan mondial în strînsă relație cu evoluția populației, pe baza „Planului Indicativ Mondial pentru dezvoltarea agricolă” care constituie răs-

punsul F.A.O. la rezoluția primului congres mondial al alimentației, organizat la Washington în 1963. Congresul actual va lua, de asemenea, în considerare cele cinci domenii prioritare de concentrare a eforturilor sale de acțiune (varietați de mare randament, eliminarea deficitului proteic în vederea luptei contra malnutriției, reducerea risipei, mobilizarea resurselor necesare dezvoltării rurale, obținerea și economia de devize).

În cursul dezbaterilor asupra situației alimentare mondiale, congresul va trebui să recomande măsurile necesare pe plan național, regional și internațional pentru rezolvarea ecuației principale: populație/alimentație, din care decurg o serie de alte ecuații ca: alimentație/agricultură, agricultură/crescerea economică etc.

Lucrările congresului continuă. După discursul de orientare al lui A. H. Boerma, directorul general al F.A.O. și dezbaterile în ședință plenară asupra Planului Indicativ Mondial, activitatea se va desfășura în patru comisii care vor analiza: aprovizionarea cu produse de bază, îmbunătățirea nivelului de viață și a regimurilor alimentare, populația și dezvoltarea rurală, structurile și politicile comerciale.

Haga, 16 iunie

CARNET ECONOMIC

„AGRA '70”

Ce-a de-a 18-a expoziție agricolă „Agra '70” și-a deschis porțile la Leipzig — Markkleeberg.

La deschiderea expoziției a participat, ca invitat al președintelui Consiliului producției agricole și a industriei alimentare, Georg Ewald, și ministrul Agriculturii și Silviculturii al R. S. România, Angelo Miclescu.

Întreprinderi de comerț exterior și firme din R. D. Germană, U.R.S.S., Ungaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia și România expun mașini și utilaj agricol. Standul românesc prezintă diverse tipuri de tractoare și mașini agricole, între care tractoarele „U-400”, „V-400”, „L-400”, „U-650” și „U-651”, „S-651”, combina „C-12” și mașina de semănat „SPC-6”.

DEZVOLTAREA POMICULTURII SOVIETICE

În ultimii ani, în sovhozurile și colhozurile din U.R.S.S. s-a lărgit considerabil suprafața plantațiilor pomicele și s-a creat o largă rețea de livezi industriale mari, a crescut cu mult producția și colectarea fructelor de pomi și arbuști fructiferi. Producția globală de fructe de pomi și arbuști fructiferi a crescut de la 2 097 000 t în 1950, la 5 086 000 t în 1968, adică de 2,9 ori, iar colectarea lor de către stat de la 295 000 t la 2 444 000 t.

Sintetizarea experienței de producție a arătat că intensificarea pomiculturii se realizează cu cel mai mare succes în sovhozurile specializate. Ele obțin și o rentabilitate ridicată a producției. Astfel, sovhozurile pomicele specializate din Trustul hortiviticol din Ucraina au obținut în medie pe doi ani (1955-1966) cîte 99 q/ha fructe la un preț de cost/q de 9,9 ruble, iar cele nespecializate — 2,7 q/ha și, respectiv 18,3 ruble. Beneficiul la hectara obținut în plantațiile pomicele din gospodăriile specializate reprezintă 1 545 ruble fiind de 9,6 ori mai mare decît în cele nespecializate.

În prezent, în U.R.S.S. există cca 1 300 sovhozuri cu profil pomicol, pomiviticol și pepinier de pomi, din care peste 800 aparțin Ministerului Agriculturii, 384 Ministerului Industriei Alimentare, peste 70 — instituțiilor științifice și de învățămînt. În afară de aceasta, există mai mult de 300 colhozuri specializate.

„ZAFRA” LA AL 8-LEA MILION

În Cuba a fost realizat cel de-al optulea milion de tone de zahăr în cadrul marii campanii a anului 1970. Este pentru prima oară cînd în Cuba se înregistrează o asemenea producție, ce depășește cu aproape 60 la sută media ultimilor zece ani. Rezultate deosebite au fost obținute de marele detașament de tineri „Columna Juvenel del Centenario”, care muncește de la începutul „Zafrei” în provincia Camaguey, tîind pînă în prezent 500 000 000 arrobas de trestie, cantitate echivalentă cu aproximativ 750 000 tone de zahăr. În provinciile Pinar del Rio și Havana, campania de producere a zahărului a fost deja încheiată.

UN CLIENT PIERDUT ?

Întrarea Angliei în Piața Comună — afirmă un raport al Ministerului Agriculturii al S.U.A. — ar fi cel mai rău lucru pe care ar putea să-l pățească exporturile americane de produse agricole în aceste țări. Marea Britanie este, în ordinea importanței, actualmente, al cincilea client agricol al Statelor Unite. Ea cumpără în fiecare an produse în valoare de 400 milioane de dolari — în special tutun, cereale, fructe și legume. Or, tocmai asemenea produse exportă și țările membre și asociate ale C.E.E.

LIVRĂRI DE CARNE DIN URUGUAY

În urma unei tranzacții recent încheiate, Uruguay a vîndut Spaniei 10 000 tone de carne de bovine refrigerată și congelată.

În luna februarie, Uruguay a exportat peste 16 000 tone de carne de bovine în Cehoslovacia, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Olanda, Italia și Grecia.